

Uvědomění a uvědomování (Redakce Infokata)

Dotaz přítele ze Země vycházejícího slunce:

Měl bych prosbu. Zajímá mne rozdíl mezi uvědoměním/uvědomováním? Jde mi o to, že je rozdíl mezi uvědomováním jakožto schizofrenním rozdělením na uvědomující si jednotku a uvědomovanou jednotku na jedné straně a přirozeným, automatickým splynutím v tady a teď na druhé straně.

Především, ze schizofrenie není potřeba mít žádný strach. Většina lidí jsou notoričtí schizofrenici, aniž to o sobě vůbec tuší. Pokud by takovými nebyli, nebylo by možné v jejich tolik vynášené společnosti lhát, krást, podvádět, a také například vytvářet byrokracii a jiné mechanismy, které potvrzují falešnou pravdu zevní reality, kterou dnes především vytváří manipulace veřejného mínění a pudové přirozenosti občanů.

U občanů je záměrně podporována hrdost na jejich vlastní manipulovanou, falešnou a prodejnou osobnost, která jim diktuje pojetí reality, které se podvrhuje za absolutně správné, a které se záhy na to vždy ukáže falešným a nesprávným. Postižený člověk si obvykle nějak *vyliže rány*, zahojí se nějakou útěchou, a opět se věnuje starému stereotypu a utvrzování své osobnosti. To trvá tak dlouho, dokud mu tvrdé zkušující zkušenosti nevyhlátnou zcela zuby, a on díky tomu na vše bezpodmínečně nerezignuje. Pak se skýtá naděje, na zlepšení jeho nazírání na realitu i sebe, včetně jeho zlepšení povahy (osudu).

Moderní styl života účelově vede své omámené oběti, občany, k tomu, aby včas nerozpoznali jámu, kterou jim kopá. Když ji člověk sezná, je již dávno pozdě. Tato *schola vitae* (škola života) je na velmi dlouhé lokte, proto lidé prozřelí volí vhodnou kázeň, aby svůj bytostný vývoj urychlili, a tak si ušetřili mnohá nepříjemná utrpení.

Tímto bylo vysvětleno základní paradigma a jeho premisy například z hlediska buddhistické nauky.

Rozdíl mezi uvědomováním jakožto schizofrenním rozdělením na uvědomující si jednotku a uvědomovanou jednotku na jedné straně a přirozeným, automatickým splynutím v tady a teď, na druhé straně.

Na první pohled lze říci, při tom rozdělení na subjekt a objekt nic nebrání tomu, aby si člověk uvědomoval prostředí, ve kterém se ona interakce odehrává, což je duchapřítomnost (*ted' a tady*).

Při skutečném tělovýchovném tréninku je uvědomovanou jednotkou (objektem) vlastní tělo a uvědomující si jednotkou (subjektem) vědomí (člověk). Čím více a lépe si člověk uvědomuje své tělo, tím více narůstá podíl jeho uvědomování, na úkor zmenšujícího se prožívání (podvědomé integrace vědomí v těle).

Výše uvedeným postupem se člověk se velice rychle ocitá v základní realitě (*ted' a tady*). Teprve z ní lze činit případná další správná rozhodnutí. Předtím se pouze pohyboval na tenkém ledě v oblasti fantazií pokládaných za realitu a byl pouze hříčkou osudu (své povahy a manipulace pocházející z podprahového prostředí).

Cvičící osoba se ovšem může přímo duchapřítomně uvědomit, *splynout v tady a teď*. Z hlediska psychosomatického tréninku je však nutné k tomuto sebeuvědomění přibrat také své tělo. Jinak by uvědomění bylo nekompletní a nereálné.

S výše uvedeným výkladem si není potřeba vůbec dělat starosti. Takový trénink se téměř úplně většiny zájemců, cvičenců a lidí netýká. Byl by předčasný a nevedl by k žádným pozitivním výsledkům. Není potřeba se jím zabývat. Obyčejný vhodný tělesný trénink, prostá kázeň mysli a těla, k němu vede nepřímo.

Dnešním lidem, cvičencům a zájemců schází něco úplně jiného než pochybná duševní výživa pocházející z bloumání nad záhadami duchovních nauk, které jim vnutilo tržní prostředí a jejich nejapné sklony.

Dnes je módní si číst o esoterice a zasvěceně o ní debatovat, dělat dobře placící zákazníky různých kurzů a seminářů, nosit růženec, křížek a jiné reklamní cetky duchovních směrů. Když však přijde na řadu přijetí doporučené kázně skutečné nauky, zájemci nervózně a zděšeně prchají.

Dnešní člověk potřebuje především kázeň ve zcela obvyklých věcech. Potřebuje se naučit vytrvalosti, pracovitosti, skromnosti, prostotě, pořádku, úklidu, hygieně, střídmosti, vědomé činnosti, obětavosti a jiným vlastnostem, (*de facto*) *věžeňským*. Tyto ovšem nemají být loajální s manipulací veřejného mínění a vědomí, která pochází od věžeňské správy, již občan dělá vydírané rukojmí. Není žádného důvodu proč její zlomyslnou péči a energii vhodným způsobem selektivně nevyužívat k vytvoření nezávislosti – k *uvědomování a uvědomění*.

Dnešní lidé zoufale potřebují skutečnou vojenskou, věžeňskou, klášterní, či mnišskou kázeň. Nejsou schopni pochopit její zásadní důležitost. Ačkoliv obvykle žádnou pořádně neabsolvovali, mají o ní falešné představy. Libují si v nekázní, podléhání sklonům a rozmarům.

Výhodou kázeňského způsobu života je úspora nákladů, sociální zabezpečení, možnost tréninku a jednoduchý a šťastný život. Zevní výhody takové kázně jsou vedlejšími. Jejím hlavním účelem není šťastný či snesitelný život *tady a teď*, ale naopak žádný život *ted' a tady*, aby *zde nyní* v relativním světě člověk již nikdy nežil – netrpěl. Není to jistě snadné, a bude to určitě vyžadovat velmi dlouhou dobu života a kázně *ted' a tady*. Nevěřit sobě (zpracovanému vědomí a rozumu). Spíše je jistě na místě vzít na vědomí například již zmíněnou buddhistickou nauku (v její nejpůvodnější formě).

Řádný trénink je takovou alternativní kázní, byť se jedná pouze o vyhrazenou chvíli denně, která je ukradená nesmyslnému občanskému způsobu života. Tento je pouze vleklým získáváním negativních zkušeností ze života, který je v podstatě pouze vzájemným pohřbíváním, umíráním a utrpením.

Dotazy a diskuse:

Otázka: *Co je zde ono prostředí, ve kterém interakce (mezi vědomím a tělem) probíhá? Také tělo? Okolní prostředí se zdá být příliš vzdálené. Zdá se, že bez ukotvení děje v nějakém prostředí člověk nepozná, jestli si uvědomování pouze nevymýšlí. Většinou to člověku moc nefunguje, řekne-li si „ted' se budu soustředit na tělo“, ale možná je to jen otázka poctivější a vytrvalejší praxe.*

Odpověď: Tím prostředím je vyšší dimenze mysli (skutečnosti), která proniká tělo i vědomí. Ano, vyžaduje to vytrvalou a dlouhodobou praxi. Nikoliv úvahy a občasné ochutnávací pokusy. Výsledek se projeví sám. Před tím, než se to povede, není člověk schopen správně pochopit, o co se jedná a jeho názory, posudky, mínění, postoje atd. jsou irelevantní.